Ὁ χειμὼν δριμύτατος. Πόσοι ἐνδεῖς θὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ ἀνυπόφορον ψῦχος, ὑπὸ τὰς συνθήκας ποὺ ζοῦν.... Κατὰ συνέπειαν, τὸ καθῆκον ὅλων, ὅσοι ἔχουν σχετικὴν, ἔστω, οἰκονομικὴν ἄνεσιν, κτυπᾶ κατ' εὐθεῖαν τὴν καρδιά. Θὰ μείνῃ ἀσυγκίνητη καὶ παγερὴ σὰν τὸ ψῦχος;

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ Ἱεραρχία ἀναβάλλει καὶ πάλιν τὴν πλήρωσιν τῶν νέων κενῶν Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν. Ἡ πρόσφατος πεῖρα δὲν ἔπεισε τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας ὅτι παρομοία τακτικὴ ἀποβαίνει εἰς βάρος τοῦ γοήτρου των παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κοινῇ Γνώμῃ;

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Δικτατορία τῆς μπουρζουαζίας τὸ σημερινὸν καθεστὼς τῆς Ρωσίας

Ἐπεκτείνονται ἡ ὀξύτης καὶ ἡ διαφθορὰ

ΑΡΘΡΟΝ ΑΠΕΛΑΘΕΝΤΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

ΠΕΚΙΝΟΝ. — Ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου ἔδωσε, στὴ Σοβ. Ἕνωσι, τὴ θέσι της στὴ δικτατορία τῆς μπουρζουαζίας. Ἡ εὐνοουμένη αὐτὴ τάξις, ἀδρὰ ἀμειβομένη, ἀπορροφᾶ τὰ προϊόντα τοῦ ἱδρῶτος καὶ τοῦ αἵματος τῶν ἐργαζομένων. Καὶ ἐκμεταλλεύεται τὴν ὑψηλὴ της θέσι γιὰ νὰ κερδοσκοπῇ μὲ τὸ δημόσιο χρῆμα, ζῶντας μέσα στὴ διαφθορά, ἐνῶ οἱ μᾶζες τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ φτωχὲς γίνονται φτωχότερες.

Ἔζησα στὴν πρωτεύουσα μιᾶς τῶν σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν — πόλι τριγυρισμένη ἀπὸ χαμηλοὺς λόφους, γεμάτους ἀπὸ σκόρπιες ἐπαύλεις. Εἶναι οἱ τόποι ἀναπούσεως ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ μερικῶν πλουσίων.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ δρόμου ἀποκαλεῖ τὴ συνοικία σύτὴ «Μικρὴ Ἀμερική». Στὸν ὠκεανὸ τῆς σοβιετικῆς γῆς οἱ «νησίδες» αὐτὲς ἀφθονοῦν στὶς πόλεις, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπαρχία, ὅπου μιὰ νέα τάξις ἀναπτύσσεται. Ἔτσι, ἕνας «κοχλὸζνικος» κατώρθωσε ν' ἀποκτήση κοπάδι ἀπὸ 15.000 πρόβατα, ἐνῶ ἕνας ἄλλος κερδίζει 800 ρούβλια τὸν χρόνο ἀπὸ τὴν κολλεκτίβα, ἀλλὰ τὸ εἰσόδημα ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα ἀμπέλια του φθάνει τὶς 4.000 ρούβλια.

Ἕνας γέρος γιατρὸς μοῦ ἔλεγε: «Ἐργάζομαι ἐδῶ ἀρκετὲς δεκάδες χρόνια κι' ὅμως ζῶ μὲ τὸ γυιό μου σὲ συλλογικὸ διαμέρισμα, ἐνῶ ἕνας ἀπὸ τοὺς λεγόμενους «ὑπεύθυνους» διαθέτει γιὰ τὸ σκύλο του ἕνα ὁλόκληρο δωμάτιο.

Παράλληλα, ὁ σοβιετικὸς Τύπος ἐπιδίδεται σὲ ἀνοιχτὴ προπαγάνδα γιὰ μιὰ σύλληψι τῆς ἰδέας τοῦ κόσμου μέσα ἀπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ἀστικῆς θεωρήσεως. Σύνθημά του εἶναι: «Καταριέται ὁ Θεὸς ὅσους δὲν ἐπιδιώκουν τὰ ἐγωϊστικά τους συμφέροντα». Συνιστᾶ μὲ ζῆλο τὶς ταινίες, ποὺ διαπνέονται ἀπὸ ἔντονο ἀτομικισμό. Καὶ μιὰ φορὰ θυμᾶμαι, στὶς γιορτὲς γιὰ τὴν 47η ἐπέτειο τῆς ἱδρύσεως τῶν «Κομσομόλ», τοπικὸ στέλεχος εὐχήθηκε στοὺς νέους ν' ἀποκτήσουν «ἡλεναδίτσα», ὅσον καιρὸ σπουδάζουν, καὶ «μιὰ καλὴ θέσι», ὅταν πάρουν τὸ δίπλωμα.

Οἱ σοβιετικὲς Ἀρχές, μὲ τὶς ἐφημερίδες, τὸ Ραδιόφωνο καὶ τὴν Τηλεόρασι, ἐπαινοῦν ἀδίστακτα τὴ τζάζ, τὴ χαρακτηρίζουν «εὐχάριστη στὸ αὐτί», ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸ ρὸκ ἔντ ρὸλ εἶναι «τέχνη» καὶ ὅτι «κάνει καλὸ στὴν ὑγεία».

Πανεπιστημιακὸς δάσκαλος ἔφθασε κάποτε στὸ σημεῖο νὰ ρωτήση τοὺς μαθητάς του.: «Τὶ σᾶς νοιάζει ἡ πολιτική; Ἐγὼ προτείνω νὰ χορεύετε, νὰ διασκεδάζετε καὶ ν' ἀγαπιέστε». Στὸ 23ο συνέδριο τοῦ κόμματος σκανδαλώδεις χορευτικὲς βραδυὲς ὠργανώθηκαν σὲ αἴθουσες σχολείων καί, μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, οἱ τοῖχοι διακοσμήθηκαν μὲ εἰκόνες γυμνῶν γυναικῶν.

Γιὰ νὰ ἐπιτελέση τὴν πολιτική της ἐπιδίωξι — τὴ συνεργασία μὲ τὴν Ἀμερικὴ ἐναντίον τῆς Κίνας — οἱ ὑπεύθυνοι φροντίζουν γιὰ τὴν διάδοσι φιλοαμερικανι-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΜΙΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΤΑ ΗΘΗ

Ο ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ: ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΟΥ ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΛΩ ΤΗΝ ΖΩΗΝ, ΑΠΛΩΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΩ

ΤΕΛ - ΑΒΙΒ, 4. — Ἡ ἀπαγόρευσις ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τῆς προβολῆς τοῦ φίλμ «Κίνητρον διὰ φόνον» — ποὺ εἶναι τὸ πρῶτον ψυχολογικὸν «φίλμ ἀγωνίας» τοῦ 'Ισραηλινοῦ κινηματογράφου — ἔχει προκαλέσει θύελλαν διαμαρτυριῶν εἰς τὴν 'Ισραηλινὴν πρωτεύουσαν. Σημειωτέον, ὅτι αὐτὸ ἦτο ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ κινηματογραφικῆς λογοκρισίας ἀπηγόρευσεν ἓν 'Ισραηλινὸν φίλμ καὶ τοὐλάχιστον δύο ἐκ τῶν 20 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἠπείλησαν μὲ παραίτησίν των, εἰς ἣν περίπτωσιν ἀπηγορεύετο ἡ προβολή τούτου.

Ἡ ἀπόφασις, ληφθεῖσα κατὰ πλειοψηφίαν, ἀναφέρει ὡς αἰτιολογικὸν τῆς ἀπαγορεύσεως τὸ ὅτι τὸ φίλμ «ὑπονομεύει τὸν τρόπον ζωῆς καὶ μορφώσεως τοῦ 'Ισραηλινοῦ κοινοῦ».

Εἰς ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς παραγωγούς, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Λεβὺ Γκέρυ, γράφει:

«Τὸ φίλμ βρίθει ὄχι μόνον ἀσέμνων παραστάσεων ἀλλὰ καὶ ἀνηθίκων καταστάσεων, αἱ ὁποῖαι μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον δίδονται προσβάλλουν τὴν δημοσίαν αἰδῶ καὶ ἀπειλοῦν τὰ δημόσια ἤθη».

Εἰς τὸ «Κίνητρον διὰ φόνον», εἰς τὸ ὁποῖον πρωταγωνιστοῦν ἡ Γκίλα Ἀλμαγκὸρ καὶ ὁ Ἀαρὼν Μεσκίν, τὸ θῦμα εἶναι μία κοπέλλα, ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ τιμωρήση τὸν πατέρα της, καλοῦσα τοὺς ἐραστάς της εἰς τὴν βίλλαν, ὅπου διαμένε μετ' αὐτοῦ.

Ὅταν ἡ κοπέλλα δολοφονῆται, οἱ ἐραστάι της ἀνακρίνονται καὶ διὰ μέσου τῶν καταθέσεών των ἀναδύεται ἡ ὅλη ὑπόθεσις, διὰ τῆς ἀναδομῆς εἰς τὰ γεγονότα, ποὺ τὴν συνέθεσαν.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λογοκρισίας, ποὺ κατεψήφισαν τὴν ταινίαν, ἀνέφερον, ὅτι αἱ ἀντιρρήσεις των ἀφοροῦν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ εἰς τὸν τρόπον παρουσιάσεως ὡρισμένων σκηνῶν.

Ἐν τούτοις, κινηματογραφικοὶ κριτικοί, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἴδει εἰς ἰδιωτικὴν προβολὴν τὸ ἐπίμαχον φίλμ, ἰσχυρίζονται, ὅτι τοῦτο πᾶν ἄλλο ἢ ὡς ἀνήθικον δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν λέγουν, ὅτι αἱ ἐρωτικαὶ σκηναὶ παρουσιάζονται κατὰ συγκρατημένον τρόπον, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουν σκηναὶ σαδισμοῦ ἢ βαρβαρότητος.

Ὁ σεναριογράφος Ἰωσὴφ Ἄκρός, ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐπικρίσεις, ὅτι «τὸ φίλμ δὲν εἶναι διδακτικόν», εἶπε: «Δὲν εἶμαι δάσκαλος ἢ παιδαγωγός, οὔτε εἶναι ἰδική μου δουλειὰ μου εἶναι νὰ παρουσιάζω τὴν ζωήν, ὅπως πράγματι εἶναι».

Ὁ σκηνοθέτης τοῦ φίλμ κ. Πὲτερ Φράϊστατ, χαρακτηρίζει τὴν ἀπαγόρευσιν ὡς περίπτωσιν «ἰδεολογικῆς λογοκρισίας», διότι, κατὰ τὴν γνώμην του, ἡ ἐπιτροπὴ ἀντιτίθεται εἰς τὰ φίλμς, ποὺ δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸ ἔργον τῶν «πιονιέρηδων» (τῶν πρώτων ἀποίκων τοῦ νέου 'Ισραὴλ) καὶ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς χώρας.

Ἐξ ἄλλου, ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Χαὶμ Γκουρί, ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος ἠπείλησε μὲ παραίτησιν, ἐξηγεῖ, ὅτι, μολονότι τοῦ ἰδίου δὲν ἤρεσε τὸ φίλμ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως, δὲν εὑρίσκει ὀρθὸν τὸν λόγον ἀπαγορεύσεώς του.

ΠΛΗΓΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ... ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΑΙΤΙΑ ΑΝΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Τοῦ φιλολόγου κ. Γ. Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗ

Εἰς ἕνα ἀκανθῶδες, πολύπλοκον καὶ ἐκτενές θέμα, ὡς εἶναι τὸ ὀρθογραφικόν, εἶναι δύσκολος καὶ προβληματικὴ ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἡ κατάταξις ὅλων τῶν αἰτίων ἀνορθογραφίας. Θεωρῶν ὅμως ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου βασικὸν ρόλον παίζουν καὶ προέχουν τὰ ψυχολογικὰ αἴτια, τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων καὶ Λυκείων τῆς πατρίδος μας νοσοῦν βαρύτατα ὀρθογραφικῶς. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐγκύπτουν εἰς θέματα ἐπιστημονικὰ καὶ μή, ὀλίγοι εἶναι οἱ γράφοντες ὀρθῶς τὰς λέξεις καὶ ἀποφεύγοντες τοὺς βαρβαρισμοὺς περὶ αὐτάς. Οἱ μὴ ὀρθογραφοῦντες ἐπιστήμονες μειώνουν τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῶν κῦρος καὶ καθιστοῦν ὑποπτον τὴν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ των ἐνασχολήσει δεινότητα. Οὗτοι δυσκόλως δύνανται ὀρθογραφικῶς νὰ θελτιωθοῦν, ἐνῷ εὐκολώτερον καὶ θετικώτερον δυνάμεθα, ὡς καθηγηταί, νὰ διορθώσωμεν τοὺς μαθητάς μας, καθόσον ἡ νεότης χαρακτηρίζεται καὶ εἶναι εὐπλαστόν τι καὶ τὰ μαθήματα ἐντόνως ἀποτυποῦνται εἰς τὰς ψυχάς των.

Αὐτὴν τὴν γνώμην ἐκφράζει καὶ ὁ μεγαλύτερος τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων Πλάτων εἰς τὴν «Πολιτείαν» του 437α: «οὐκοῦν οἶσθ' ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον, ἄλλως τε δὴ καὶ νέῳ καὶ ἁπαλῷ ὁτωοῦν; Μάλιστα γὰρ δὴ τότε πλάττεται καὶ ἐνδύεται τύπος, ὃν ἄν τις βούληται ἐνσημήνασθαι ἑκάστῳ». Καὶ ὁ πολυγραφώτατος Πλούταρχος εἰς τὸ «Περὶ παίδων ἀγωγῆς», κεφ. 5 διὰ τῶν ἑξῆς ἐκφράζεται: «Εὔπλαστον γὰρ καὶ ὑγρὸν ἡ νεότης καὶ ταῖς τούτων ψυχαῖς ἁπαλαῖς ἔτι τὰ μαθήματα ἐντήκεται».

Ἡ προσοχή, ἡ παρατηρητικότης καὶ τὸ διαφέρον περὶ τῶν ὀρθογραφίαν τῶν λέξεων εἶναι οἱ θεμελιώδεις συντελεσταὶ διὰ νὰ γράφωνται ὀρθῶς αἱ λέξεις. Διότι αἱ ψυχικαὶ αὗται λειτουργίαι θέτουν εἰς κίνησιν πλείστας σωματοψυχικὰς δυνάμεις καὶ ἐνεργείας πρὸς ἐπισκόπησιν καὶ ἑρμηνείαν τῶν φαινομένων. Αἱ ἀνωτέρω ἔννοιαι εἶναι συγγενεῖς καὶ ἐνιαῖαι, διότι ὁ ψυχικὸς κόσμος δὲν κομματιάζεται. Οὕτως, ἡ ὕπαρξις τοῦ διαφέροντος συνεπάγεται καὶ ἀπαιτεῖ προσοχὴν διαρκῆ, διεγειρομένην ὑπὸ συναισθήματος εὐχαρίστου. Διὰ τοῦτο ὁ ἐπανος τῶν μαθητῶν ἐνώπιον τῆς τάξεως, ἔστω καὶ μὲ ἕνα μπράβο, ἀποτελεῖ κίνητρον σημαντικώτατον διὰ περαιτέρω προσπαθείας τούτων πρὸς βελτίωσιν, πρὸς πρόοδον, ἡ δὲ ἀναπτυσσομένη εὐγενὴς ἁμίλλα μεταξὺ των ἀποφέρει ἄριστα ἀποτελέσματα, δημιουργεῖ τὸ αὐτοσυναίσθημα, τὸ ὁποῖον προϋποθέτει τάσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς πρόοδον καὶ τελειοποίησιν.

Οἱ μὴ ἔχοντες διαφέρον καὶ παρατηρητικότητα, σπουδαίαν τῆς ψυχῆς δύναμιν, θὰ δυσκολευθοῦν πολὺ εἰς τὴν ὀρθογραφίαν τῶν λέξεων. Ἡ ὀπτικὴ περὶ τὰς λέξεις ἐντύπωσις θὰ εἶναι ἀμυδρὰ καὶ συγκεχυμένη μὲ ἀποτέλεσμα ἄλλοτε ἄλλως νὰ γράφουν τὰς λέξεις. Μελετῶντες ἓν κείμενον, πρέπει ἡ προσοχὴ νὰ μὴ εἶναι ἐστραμμένη μόνον πρὸς τὸ περιεχόμενον, τὸ νόημα τῶν προτάσεων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν γραμματικὴν μορφὴν τῶν ἀποτελουσῶν τὰς προτάσεις λέξεων. Πολλοὶ θεωροῦν ὡς πάρεργον νὰ δώσουν σημασίαν εἰς τὸ ὀρθογραφικὸν μέρος τῶν λέξεων, μὴ ἔχοντες τελείαν ἐπίγνωσιν ὅτι ἡ ὀρθογραφία καὶ ἡ καλλιγραφία ἀποτελοῦν τὸν καθρέπτην τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο εἰς διαγωνίσματα δευτερευόντων μαθημάτων εἰς τὰ σχολεῖα μας ἡ ἀνορθογραφία φθάνει τὰ ὅρια τοῦ κωμικοτραγικοῦ. Κατὰ κανόνα οἱ καλλίτεροι μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων—Λυκείων εἶναι οἱ μὴ ἀδιαφοροῦντες περὶ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν λέξεων, διότι, ἀφοῦ εἰς τὸ λεπτότατον αὐτὸ σημεῖον προσέχουν, θὰ προσέχουν ἀσφαλῶς καὶ εἰς τὸ νοηματικὸν μέρος τῶν βιβλίων. Ὅσον βαθυτέρα εἶναι ἡ ὀπτικὴ ἐντύπωσι τῶν λέξεων, τόσον ἐντονωτέρα ἡ παράστασις, ἡ σχηματιζομένη δηλ. ἐν τῷ πνεύματι εἰκὼν αὐτῶν καὶ εὐκολωτέρα ἡ ἀνάπλασις. Τοιουτοτρόπως πολλοί, ἀν καὶ δὲν γνωρίζουν ὀρθογραφικοὺς καὶ γραμματικοὺς κανόνας, γράφουν ὀρθῶς τὰς λέξεις.

Ἡ προσοχὴ σχέσιν καὶ συγγένειαν ἔχει πρὸς τὴν μνήμην καὶ τὴν μάθησιν, διότι μανθάνομεν ὅταν προσέχωμεν, τὴν δὲ μνήμην οἱ πρόγονοί μας ὠνόμαζον μητέρα τῶν Μουσῶν. Ἄνευ τῆς μνήμης, τῆς ὑψίστης αὐτῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς, θὰ ἐδυσκολευόμεθα εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῶν πρότερον μαθηθέντων. Συμβαίνει ἐνίοτε, λέξεις δυσκόλους ἐχούσας παράδοξον μορφήν, νὰ γράφωμεν ὀρθῶς, διότι ἡ παραδοξότης των εἴλκυσε τὴν προσοχήν μας, ἐνῷ εἰς λέξεις γνωστὰς νὰ διαπράττωμεν σφάλματα ὀρθογραφικά, μὴ δικαιολούμενα ἄλλως πως παρὰ ἀπὸ ἐπιπολαιότητα καὶ διαστικότητα. Τὰ μάλιστα ὠφελεῖ εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ἡ ἀπομνημόνευσις λέξεων δυσκόλων νὰ ὀρθογραφηθῶσι. Παλαιαὶ Γραμματικαὶ εἶχον ὡρισμένους ὀρθογραφικοὺς κανόνας ἐν εἴδει ποιημάτων, διότι ὅταν κάτι ἀναγινώσκεται ἐν ρυθμῷ, εὐκόλως ἀπομνημονεύεται.

Μεγάλως βοηθεῖ ἡ ἐτυμολογία, ἰδίως εἰς τὰς συνθέτους λέξεις, ἡ γνῶσις εἰς τὴν θεωρίαν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν τῶν κανόνων Γραμματικῆς καὶ ὀρθογραφίας καὶ εἰς περίπτωσιν ἀμφιβολιῶν, τὸ ἀνοιγμα λεξικῶν. Τὰ βιβλία ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα, μὲ ἐγκληματικὴν πρὸς τὸ ἀναγνωστικὸν Κοινὸν ἀδιαφορίαν,

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΟΙ ΔΥΟ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΜΠΛΟΚ

ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΡΩΣΙΑΣ-ΚΙΝΑΣ ΕΠΑΓΙΩΘΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Καθ' ὅλον τὸ 1966 ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις καὶ ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἀναπαρέστησαν μίαν κωμικὴν σκηνὴν πασίγνωστον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θωβοῦ κινηματογράφου: Ἕνας παλαιστής, παχουλὸς καὶ βραχύσωμος, ἐπιτίθεται μὲ σφοδρότητα ἐναντίον τοῦ ἀντιπάλου του, ποὺ εἶναι ὑψηλὸς καὶ μακρόχειρ, χωρὶς νὰ κατορθώνη νὰ τὸν ἐγγίση, διότι ὁ ὑψηλότερος ἀντίπαλος κρατεῖ τὸν ἐπιτιθέμενον σταθερῶς εἰς ἀπόστασιν, στηρίζων ἁπλῶς τὴν παλάμην του ἐπὶ τοῦ μετώπου του.

Αὐτὴ ἡ παλαιᾶς σχολῆς κινηματογραφικὴ πάλη, ἦτο ἕνα εἶδος ἀμοιβαίας ἀπογοητεύσεως μὲ διαφορετικὰς κάθε φορὰ καταλήξεις. Ἡ σημερινὴ ὅμως διαμάχη μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου εἶναι ἀτελεύτητος, δὲν καταλήγει πουθενά, διότι καμμιὰ ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς δυνάμεις δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρὰ ὥστε νὰ καταφέρη ἕνα καίριον πλῆγμα καὶ νὰ ἀνακηρυχθῇ νικήτρια εἰς τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν πρωτάθλημα.

Κάθε πλευρὰ ἐξηκολούθησε νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι αὐτὴ μόνον ἦτο ἡ πραγματικὴ σημαιοφόρος τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅτι ἡ ἰδική της στρατηγικὴ ἀπετέλει τὴν καλυτέραν καὶ μοναδικὴν μέθοδον διὰ νὰ θαδίση ὁ κόσμος πρὸς τὸν κομμουνισμὸν καὶ ὅτι ἡ ἄλλη πλευρὰ «ἐπρόδιδε τὸν Μαρξισμὸν - Λενινισμόν».

Τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ἄλλων χωρῶν, πολλὰ ἐξ αὐτῶν κατατεμαχισμένα εἰς ἀντίπαλα στρατόπεδα, ἐξεδήλουν μίαν αὔξουσαν ἀπόγνωσιν διὰ τὴν καταστρεπτικὴν στασιμότητα.

Ὅμως λήγοντος τοῦ 1966, οἱ ἡγέται τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐπίεζαν διὰ μίαν ἐκστρατείαν πρὸς προσεταιρισμὸν ξένων κομμουνιστῶν. Ἐλπὶς τῆς Μόσχας ἦτο ὅτι κατὰ τὸ 1967 τὸ Πεκίνον εἴτε θὰ ἐξηναγκάζετο εἰς μίαν ἐπίδειξιν δυνάμεως ἢ θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ παραδεχθῇ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Μόσχας. Ἐν τούτοις ὁ συμβιβασμὸς δὲν φαίνεται πιθανός.

Ἡ νέα σοβιετικὴ πρωτοβουλία διὰ μίαν διεθνῆ κομμουνιστικὴν συνδιάσκεψιν ἀπεκαλύφθη κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Βουλγαρικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τὸν Νοέμβριον καὶ τοῦ Οὐγγρικοῦ Κ.Κ. τὸν Δεκέμβριον. Κατὰ τὰς συναντήσεις αὐτάς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σοβιετικοῦ Κόμματος Λεονίντ Μπρέζνιεφ υἱοθέτησε προτάσεις ὑποβληθείσας ἀπὸ ἄλλους περὶ συντόμου συγκλήσεις μιᾶς διασκέψεως. Δὲν ἐγνώσθη ὅμως ἂν ἐλήφθη σχετικὴ ἀπόφασις. Ἀλλὰ ἐγνώσθη ὅτι ἕνας ἀριθμὸς κομμουνιστικῶν ἡγετῶν ἔχει ἀντισταθῆ εἰς ἀνοικτὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς Κίνας.

Ἡ σινο - σοβιετικὴ διάσπασις, ἡ ὁποία ἐπεβεβαιώθη τὸ 1961, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1956, ὅτε ὁ Κρουστσεφ ,ξεφώνησε τὸν περίφημον λόγον του περὶ «ἀποσταλινοποιήσεως». Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς εὐθύνετο ἐπίσης διὰ τὴν σοβιετικὴν προτίμησιν πρὸς τὴν «εἰρηνικὴν συνύπαρξιν», δηλαδὴ τὴν προαγωγὴν τοῦ κομμουνισμοῦ παγκοσμίως δι' ὅλων τῶν μέσων πλὴν τοῦ θερμοπυρηνικοῦ πολέμου.

Τὴν σοβιετικὴν αὐτὴν θέσιν τὸ Πεκίνον ἀπεκάλεσε «ρεβιζιονισμόν», δηλαδὴ ἀναθεώρησιν τῶν δοξασιῶν τοῦ Λένιν καὶ Στάλιν, ἔτσι δὲ ἠρνήθη εἰς μίαν τράπεζαν διασκέψεως μὲ «συνενόχους τῶν ἰμπεριαλιστῶν». Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος Μάο Τσὲ Τούγκ ἐτορπίλλισε σχέδια διὰ μίαν παγκόσμιον διάσκεψιν κατὰ τὸ 1965 μὲ τὸ νὰ μποϋκοτάρη μίαν προκαταρκτικὴν συνάντησιν, τὴν ὁποίαν συνεκάλεσαν εἰς τὴν Μόσχαν οἱ διάδοχοι τοῦ Κρουστσεφ.

Τὸν Μάρτιον 1966 οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ δὲν ἀπεδέχθησαν πρόσκλησιν ὅπως λάβουν μέρος εἰς τὸ 23ον Κογκρέσσον τοῦ Σοβιετικοῦ Κ.Κ. μίαν σημαντικὴν ἐκδήλωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκ παραδόσεως καλοῦνται οἱ κομμουνισταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Πρὸ τῆς συναντήσεως ἐκείνης, τὸ Κρεμλῖνον εἶχε κυκλοφορήσει μίαν μυστικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὰ «ἀδελφὰ κόμματα» διὰ τῆς ὁποίας κατηγορεῖτο τὸ Πεκίνον ὅτι ἐπιδιώκει τὴν πρόκλησιν πολέμου μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἱ δὲ Κινέζοι κομμουνισταὶ ὅτι παρεμποδίζουν τὴν σοβιετικὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ κομμουνιστικὸν Βόρειον Βιετνάμ. Ἡ ἐπιστολὴ ἔλεγεν ἐπίσης ὅτι τὸ Πεκίνον «ἐντείνει τὰς ἀνατρεπτικὰς ἐνεργείας ἐναντίον τοῦ Σοβιετικοῦ κράτους, καὶ ὅτι προπαγανδίζει τὴν θέσιν μιᾶς δυνητικῆς στρατιωτικῆς συγκρούσεως μεταξὺ τῆς Κίνας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως!

Μὲ τὴν σειράν του τὸ Πεκίνον κατηγόρησε τὴν Μόσχαν ὅτι «κεντρίζει τὴν ὑστερίαν» ἐναντίον του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι οἱ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

- Διοικητικὴ καὶ Δικαστικὴ ἐπίλυσις φορολογικῶν διαφορῶν.
- Φορολογικαὶ δηλώσεις.
- Λογιστικὰ βιβλία. Σύστασις καὶ διάλυσις Ἑταιριῶν.

Κορίνθου 305, τηλ. 52-34 — ΠΑΤΡΑΙ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΤΟ «ΓΟΥΡΙΚΟ»

ΒΑΣ. ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 305, ΤΗΛ. 49—18

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΥΧΕΡΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ ΟΜΑΔΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟ — ΠΟ

Ἀπὸ 1.000 ἕως 5.000 κάθε ἑβδομάδα ΝΕΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

DOMENICA

1ΕΥΑΤ 124

ὀνομάζομαι 124

Ἔχω διανύσει ἑκατομμύρια χιλιόμετρα. Ἐδοκιμάσθηκα σὲ ὅλα τὰ κλίματα. Κατενίκησα ὅλες τὶς δυσκολίες. Μοῦ ἀρέσουν οἱ μεγάλες διαδρομές. Εἶμαι ἕνα αὐτοκίνητο γερό, ἀνθεκτικὸ καὶ καταναλίσκω ἐλάχιστα. Μεταφέρω 5 ἄτομα καὶ τὶς ἀποσκευές των μὲ μεγάλη ἄνεσι.

1ΕΥΑΤ 124

8 ἵπ. φορολογήσιμοι, 145 χιλ/ωρ. 65 CV SAE, δισκόφρενα στὶς 4 ρόδες, λεβιὲ ταχυτήτων στὸ πάτωμα, 4 πόρτες, 5 θέσεις.

Ἡ Γεν. ἀντιπροσωπεία χορηγεῖ βιβλιάριον ἐγγυήσεως ἑνὸς ἔτους τοῦ ἐργοστασίου.

ΔΥΤΕΛΛΑΣ ΕΠΕ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ — ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

τῶν Ἰταλικῶν ἐργοστασίων FIAT & SIMCA διὰ τὴν Πελοπόννησον, Ἤπειρον, Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ Νήσους. Ἁγίου Ἀνδρέου 93β΄, ΠΑΤΡΑΙ. Πληροφορίαι καὶ ἀνταλλακτικά, τηλ. 41—28. Συνεργεῖον Φαβιέρου 16, τηλέφ. 49—93.

Συνεργεῖον ἀποκλειστικῶς δι' ἐξυπηρέτησιν αὐτοκινήτων FIAT & SIMCA μὲ εἰδικευμένον προσωπικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν ἑταιρίαν ΔΥΤΕΛΛΑΣ, ἐπίσημον ἐκπρόσωπον τῶν ἐργοστασίων FIAT—SIMCA στεγάζεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φαβιέρου 16. Τηλ. 49—93

ΦΙΛΤΡΟ ΣΠΕΣΙΑΛ

ΠΤ/34/66

ΝΕΟ!

ΦΙΛΤΡΟ ΣΠΕΣΙΑΛ σὲ ΦΛΙΠ·ΤΟΠ

ἀμερικανικὴ συσκευασία

Ἡ ΝΕΑ συσκευασία τοῦ Φίλτρου Σπέσιαλ σᾶς προσφέρει μία πρόσθετη ἐξυπηρέτησι. Εἶναι σὲ σκληρὸ κουτὶ ποὺ ἀνοίγει εὔκολα καὶ διατηρεῖ τὰ τσιγάρα ἀνέπαφα.

δρχ. 9.50

Μία ἀκόμη προσφορὰ στοὺς καπνιστὰς